

SLADKÝ ŽIVOT

Tara Pammiová
Svatební
cesta do Paříže

TARA PAMMIOVÁ

SVATEBNÍ CESTA
DO PAŘÍŽE

PŘEKLAD

BARBORA PŠENICOVÁ

Milá čtenářko,

minulý měsíc jsem Vám vyprávěl o tom, jak jsem se dostal do Marbelly, kde se odehrával jeden z mých „milionářských“ příběhů, a jak mě „překvapilo“, že tam žijí úplně obyčejní lidé.

Tento měsíc si v edici Sladký život Duo můžete přečíst příběh nazvaný Proč tenkrát odešla?. Odehrává se v andaluské vesnici Frigiliana, pár kilometrů od zlatých pláží.

Od té doby, co jsem si přečetl příběh, který se tam odehrává, se snažím vybavit si místa, která jsem tam viděl, a dávat je do souvislosti s těmi, o nichž jsem četl. A je to docela zábava.

Možná si ještě vzpomenete na šílenství, které zavládlo před pár roky okolo knížky a filmu Šifra mistra Leonarda. Jak cestovky pořádaly zájezdy na místa, o nichž se v knize psalo, a lidé tam jezdili, aby se přesvědčili, jak to vypadá doopravdy...

Mám to podobně s našimi příběhy, jenom mě vesnička kdesi ve Španělsku z tohohle hlediska baví asi více než Benátky, Paříž nebo New York. Tenhle obchůdek musel být naproti kostelu... takhle trochu doleva...

Jen by mě strašně zajímalo, kde ve Frigilianě Emily koupila toho odporného obrovského keramického papouška... Že nevíte, o čem mluvím? Tak si to honem přečtěte.

Ale i ostatní mé příběhy jsou fajn!

... s láskou

Váš Harlequin

Tara Pammiová

SVATEBNÍ CESTA DO PAŘÍŽE

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Hint of Scandal

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2013

Překlad:
Barbora Pšenicová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2013 by Tara Pammi
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Svatební cesta do Paříže, 2015 by HarperCollins
Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN 978-83-291-1534-6 (EPUB)
ISBN 978-83-291-1535-3 (MOBI)
ISBN 978-83-291-1536-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Kimberley Stantonová, berete si tohoto muže, Alexandera Kinga, za svého právoplatného manžela, a slibujete, že ho budete ctít v nemoci i ve zdraví, dokud vás smrt nerozdělí?“

To ne!

Olivia Stantonová se vyděšeně rozhlédla kolem sebe. *Doopravdy promluvila nahlas?* Prsty jí sklouzly po saténové stužce držící pohromadě elegantní kytici z orchidejí a bílých růží. Oddávající na ni trpělivě hleděl skrz skla brýlí. Zhluboka se nadechla. Cítila, jak ji zahaluje sladká vůně květin, která ještě umocňuje její paniku.

Vteřiny ubíhaly. Tiché očekávání hostů stojících za jejími zády se podobalo přílivové vlně hrozící povodní.

Zadívala se na okamžik do očí Alexandera Kinga – jeho pohled byl modrý, chladný a vyrovnaný. Klid, který se mu odrážel ve tváři, dráždil její už tak napjaté nervy. Srdce jí bušilo až v uších a rozléhalo se v tichu, které je obklopovalo.

Tohle nedokáže. Je pravda, že se v minulosti mnohokrát s Kim vyměnily. Obvykle Kim předstírala, že je Liv, aby ji zachránila před nepříjemnostmi s otcem, anebo s učiteli. Liv věděla, že své dokonalé sestře podobnou službu dluží.

Ale vdát se místo ní za Alexandera Kinga... To bylo i na ni hodně silné sousto.

„Liv, já si ho dneska nemůžu vzít, musíš tam jít místo mě. Vrátím se, hned jak to půjde.“

V uších jí zněla slova jejího dvojčete. Pokud Kim, která byla vždycky tak dokonalá a spolehlivá, zachvátila v poslední minutě taková panika, že musela utéct, určitě k tomu měla závažný důvod. V tom případě ale mohla Alexandra odvést někam stranou a všechno mu vysvětlit. Určitě by ji pochopil...

„Neříkej nic Alexovi. Byl by strašně zklamáný. Navíc nesnáší nic, co by se být jen zdánlivě podobalo skandálu.“

S jakým člověkem se její sestra zapletla, když s ním nemůže sdílet pochybnosti?

Ruka, která se jí s neskonale něžností dotkla v oblasti lokte, ji vrátila zpátky do děsivé reality. Zaklonila hlavu. Alexander na ni dál upíral modré oči plné otázek, na něž neznala odpověď. Přesto se v nich zahlédla i něhu. Musí její sestru doopravdy milovat, protože tak ryzí cit v jeho tváři ještě nikdy neviděla. Ji totiž nepokrytě nenávidí.

„Nechci ho ztratit, víš?“

Kimina zoufalá prosba jí vehnala krev zpátky do ochromeného mozku. Odlepila jazyk od patra. Zhluboka se nadechla a potom ze sebe vypravila nejhrůzostrašnější slib svého života. „Ano.“

Tvář oddávajícího se rozzářila laskavým úsměvem, očividně se mu ulevilo. „Tímto prohlašuji vaše manželství za právoplatně uzavřené. Nyní můžete stvrdit svůj slib prvním manželským polibkem.“

Podlaha se s ní zhoupla, když jí Alexander položil ruce na nahá ramena. Pevně ji objal a ona okamžitě zareagovala na jeho blízkost. Intenzivně vnímala jeho mýdlovou vůni, zatímco jí palcem přejel přes citlivou kůži na tváři.

Sklonil se, aby ji políbil, a Olivia znehybněla. Její vědomí ovládla jediná myšlenka – po ničem netouží

víc, než aby si dosyta vychutnala jeho polibek. To poznání ji naprosto paralyzovalo.

Jejich dech se promísil a ona cítila, jak jí tělo zaplavuje touha. Bylo nad její síly se bránit. Nedokázala odolat.

Ne, to nesmí.

Jen vteřinu před tím, než se jejich rty spojily, odvrátila tvář a přitiskla dlaně k jeho hrudi. Políbil ji do koutku úst, rty měl hebké a žádostivé zároveň.

Tělem se jí šířil neuhasitelný oheň. Vycházel z místa polibku a z jeho dlaní, které se jí svezly k bokům. *Co se to s ní sakra děje?*

Probodl ji pohledem modrých očí, v nichž se zračila zvědavost i očekávání.

Silou vůle se snažila v sobě potlačit zasténání, které se jí dralo z úst. Vzápětí neslyšně zaklela. Sklonil k ní hlavu, jako kdyby špatně rozuměl. Dech se jí zatajil hrůzou, těsný korzet ji doslova dusil.

Alexander King je bystrý a nemilosrdný. Jak dlouho potrvá, než odhalí, že tady není něco v pořádku?

Alexander se zkoumavě zahleděl do tváře své novomanželky a v hlavě se mu rozezněly tisíce varovných zvonků. Zrychlený pulz patrný na tepně na jejím krku, nejistý těkavý pohled očí, jako kdyby se snažila zoufale vyhýbat jeho pohledu, odvrácená tvář při polibku. *Tady něco nehraje.*

Něco je na ní jiné.

Vycítil to ve chvíli, kdy se vedle něj postavila. Z každého pohybu bylo zřejmé, jak je nejistá. Kam se poděly klidná vyrovnanost a tichý půvab, které byly doposud neoddelitelnou součástí její osobnosti? Dokonce i teď si nervózně pohrávala s diamantovým náhrdelníkem, jako kdyby ji škrtlil.

Překvapila ho dokonce i svým vzhledem. Samozřejmě, že předpokládal, že Kim bude ve svatebních

šatech nádherná. Nečekal však, že bude působit tak... *neskutečně smyslně*. Očekával zdrženlivou eleganci, místo toho ho šokovala nepokrytou svůdností umocněnou temně rudou barvou rtů. Nic takového na ní ještě neviděl.

Samozřejmě, že ho přitahovala i předtím, ještě nikdy v něm však nevzbudila tak neovladatelnou touhu. Fascinovaně pozoroval pulzující tepnu na jejím krku, a vnímal žár, který se mu rozléval v žilách. Živůtek v barvě slonové kosti jí při každém nádechu obepnul ňadra jak ruce milencovy a on se musel hodně ovládat, aby nenásledoval jeho příkladu.

Objal ji kolem pasu a přitiskl k sobě. Okamžitě ztuhla. *Napjatá a nepoddajná*. Sklonil k ní hlavu a usmál se na ni. Jeho čichové buňky zničehonic znamenaly neznámou zemitou květinovou vůni. Zavřel oči a vši silou se pokusil ovládnout své libido.

Co je na Kim dnes tak jiného ve srovnání s tím, jaká byla v posledních šesti měsících?

„Je všechno v pořádku, Kim?“

Zahleděla se někam za jeho pravé rameno a široce se na něj usmála. Svým strojeným úsměvem ještě umocnila jeho pochyby.

„Jistě, Alexandere.“ Jemně se vyvlékla z jeho sevření. „Myslím, že na mě jen trochu dolehl stres posledních týdnů.“

Útroby se mu sevřely neurčitým podezřením. Tušil, že tu něco nehraje, ale nedokázal přijít na to, co to je.

Tváře měla zardělé a už podruhé v poslední hodině zaslechl, jak sotva slyšitelně zaklela. Na okamžik mu jí bylo líto. Při pozorném pohledu si všiml nenápadných temných kruhů pod jejíma očima.

Před chvílí byl na sebe ještě pyšný, že mu neujde ani nejmenší detail na jejím chování. A přece naprosto přehlédl, jak je unavená. Není se čemu divit. Svatbu

připravila úplně sama, on jí v ničem nepomáhal. Věděl, že si poradí a všechno zvládne na výbornou.

Nejen že je úspěšná a intelektuálně na výši, kromě toho se může chlubit neposkvřenou pověstí a neochvějným obdivem od svého okolí. To jsou přece vlastnosti, které v ženách hledá. Bude dokonalým vzorem pro jeho sestru.

Rukou se letmo dotkla čela, vzápětí si začala masírovat spánky. „Promiň, jsem jen trochu unavená.“

„Zorganizovala jsi to výtečně, Kim. Všechno běží bez nejmenšího zadrhnutí.“ Přejel prsty přes vnitřní stranu jejího zápěstí. „Je to tu dokonalé – stejně jako ty.“

Panenky v čokoládově hnědých zorníčkách se jí rozšířily, zatímco rudě červené rty semkla do úzké linky. „Ano, vypadá to tu překrásně,“ rozhlédla se kolem sebe téměř obdivně. „Vlastně... děkuju za uznání,“ vyhrkla vzápětí.

Když fotograf shromáždil všechny zúčastněné kolem vchodu, najednou mu došlo, že k úplné dokonalosti přece jen něco chybí. Znovu se rozhlédl kolem sebe po všech ženách v růžových šatech, kterými se vyznačovaly družičky. *Je to tak. Chybí tu Olivia.* To je zřejmě hlavní důvod, proč je Kim tak nesvá. Všechno ostatní, co naplánovala, vyšlo bezchybně.

„Kde je Olivia?“

„Ona.... Musela náhle odjet,“ pokrčila Kim rameny, ztuhlé držení těla ji však prozradilo. „Nějaká neodkladná záležitost,“ dodala s nejistým úsměvem.

Cítil, jak se ho zmocnila zlost. Co se týče sobeckosti a nezodpovědnosti, v tom byla Olivia přeborník. Kim výstřelky své sestry hodně trpěla. „Mohlo mi dojít, že to nějak souvisí s ní. Co zase provedla?“

Zvedla bojovně bradu a semkla rty. V očích jí blýsklo. „Olivia nic neprovedla.“

Odvěký rozpor mezi ním a Kim. Nikdy nepochopil,

proč svou problematickou sestru tak chrání a uctívá. Silou vůle se snažil potlačit hněv. „Pořád ti jen ubližuje, Kim. Není načase se od ní už konečně odstříhnout, jako to udělal váš otec?“

Olivia na něj vyděšeně vytřeštila oči, zatímco ruce stiskla v pěst. Nedokázala pochopit, jak může být ten muž tak bezcitný a arogantní. *Klidně navádí její sestru, aby se s ní přestala stýkat – jedinou osobu, která ji má doopravdy ráda.* Hrdlo se jí sevřelo rozčilením. Bylo jí však jasné, že svému vzteku nesmí dát volný průběh. Co na něm Kim proboha vidí? „Je to má sestra. Nikdy žádného příbuzného nevymažu ze svého života jen proto, že není dokonalý. Nedokážu být tak bezcitná jako ty.“

Ramena mu pod ručně šitým smokingem znatelně ztuhla. Křečovitě stiskl čelisti. Na okamžik ji ochromila intenzita jeho vzteku. Napřímila se, jak se vnitřně připravila na jeho výbuch. Koneckonců měla bohaté zkušenosti s otcem, který dokázal explodovat jako sopka. Kim jí vždycky chránila a sloužila jí v podobných situacích jako živý štít. Zničehonic ji zalil pocit studu. Zase nedokázala udržet pusu na zámek a zbytečně Alexandera provokuje.

Výbuch hněvu se však nakonec nedostavil. Místo toho se na ni Alexander zářivě usmál. „Jen jsem tě provokoval,“ zašeptal jí do ucha. Jeho dokonalé sebeovládání jí lezlo na nervy. Skoro by ji těšilo, kdyby konečně pořádně vybuchl. Aspoň by měla na chvíli navrch. Teď se mu ještě bude muset za své chování omluvit. Už kvůli Kim, pomyslela si v duchu. „Omlouvám se,“ hlesla a bylo jí v té chvíli jedno, že její hlas nezní ani trochu smutně.

Cvaknutí spouště u fotoaparátu ji přimělo, aby zvedla hlavu, zatímco Alexander ji ve stejné chvíli objal kolem ramen. Mrkla zběžně na stříbrné rolexky na jeho pravém zápěstí. Kovově zářily na opálené kůži,

v oslnivém souladu s křišťálovou modří jeho očí. Se svým skandinávským otcem a italskou matkou by byl zajímavým objektem pro genetickou studii. Kéž by to byl jen její zájem o genetiku, kvůli kterému se jí srdce rozbušilo v překotném rytmu.

Uběhly pouhé dvě hodiny od chvíle, kdy Kim odešla, jí však připadaly jako celá věčnost. Uvědomovala si, jak je ztuhlá, jak se celou dobu podvědomě brání jeho láskyplnému objetí.

Mimoděk se otřela tváří o jeho strniště a prsa jí najednou ztěžkla, zatímco z podbřišku se jí začal šířit pulzující žár do rozkroku. *Je vzrušená!* Bože, vždyť je to manžel její sestry! Zavřela oči a představila si Kim – jaké štěstí se jí zračilo ve tváři při zásnubách, jak jí oči potemněly hlubokým citem pokaždé, když mluvila o Alexanderovi. To jí pomohlo alespoň částečně potlačit touhu, která jí zatemnila mysl.

„Uvolni se, Kim. Nezapomeň, že tohle by měl být nejkrásnější den v tvém životě.“

Olivia se ztěžka opřela o mramorové umyvadlo v luxusní koupelně Kimina apartmá. Při představě, že se musí vrátit do honosné jídelny, se jí útroby sevřely v němém protestu.

Do háje s celou hostinou a všemi hosty.

Rozlehlá koupelna s působivě rozmístěnými lustry a svícny skýtala příjemný prostor pro uklidnění. Chvilí si pohrávala s myšlenkou, že odtud už neodejde.

Jenže pokud zůstane tady, okamžitě tím upoutá Alexanderovu pozornost.

Žaludek jí při té představě poskočil.

Zlehka si osvěžila zápěstí a tváře studenou vodou, dávala přitom pozor, aby neporušila mejkap, i když nejraději by celý ten umělý nános z obličeje setřela kartáčkem. Jenže Kim vypadala za každé okolnosti dokonale a ona nechtěla zbytečně nahrávat

Alexanderovi v tom, aby si uvědomil, že manželský slib po jeho boku složila ta vadná z obou sester dvojčat. Kim jí přece slíbila, že je co nevidět zpátky.

Chvíli zírala na svůj odraz v zlatě orámovaném zrcadle, neschopná uvěřit tomu, jak odlišně vypadá. Divokou záplavu zlatavě hnědých kudrn měla vyžehlenou a staženou do úhledného drdolu na temeni hlavy. Hrdlo měla ozdobené elegantním náhrdelníkem z diamantů usazených do bílého zlata – dárkem od pana Alexandra *Dokonalého*. Musela si náhrdelník vzít místo mamincina přívěšku ve tvaru srdce, který na krku obvykle nosívala. Nohy jí bolely od neskutečně vysokých podpatků, kvůli kterým si už dozajista hnula i se zády. Přetřela si rty temně rudou rtěnkou. *Je připravená k boji.*

Zhluboka se nadechla a vyšla ven z luxusního apartmá, aby zamířila k hodovní síni. Za dveřmi automaticky pohlédla k malé verandě a chvíli fascinovaně pozorovala nekonečnou písčitou pláž.

Jen silou vůle se odvrátila od tohoto lákavého výhledu a zamířila mezi hosty. Byla rozhodnutá, že než skončí den, musí si zaplavat v moři. Jaký smysl by jinak mělo vdávat se na ostrově v Karibiku, kdyby si ani nesmočila palec?

Když se otočila zpátky do sálu, pohled na přepychovou výzdobu jí doslova vyrazil dech. Tou nádherou jí až vhrkly slzy do očí. Kim všechno dokonale naaranžovala, aby měla svatbu co nejkrásnější, a na konec si to ani neužije. Hlavou se jí honily tisíce otázek. Jakmile tahle šaráda skončí, musí přijít na kloub tomu, co se s ní doopravdy děje.

Stoly potažené bílou krajkou, křišťálové vázy s růžovými orchidejemi a lucerny připomínající drobné světlušky poletující pod stropem působily tak romanticky, že i ona při pohledu na tu krásu zjihla, i když jí byly velkolepé svatební obřady naprosto cizí. Chápala

však, že ke společnosti, v které se Kim s Alexandrem pohybují, patří určitá úroveň.

Tohle je další věc, kterou Kim má a ona nikdy mít nebude, napadlo ji a srdce se jí sevřelo, jako kdyby ho stiskla čísi ledová pěst. *Lásku muže, který ji obdivuje. Muže, který...*

A dost!

Nehodlá trávit další minutu přemýšlením o věcech, které ji nikdy nepotkají. Přejela si dlaní přes hedvábné šaty, aby urovnala neviditelné záhyby, a zamířila přímo k baru, aniž by brala ohled na zvědavé pohledy, které jí zpovzdálí sledovaly. U baru naštěstí nikdo nestál. Otočená zády k ostatním si objednala sklenku skotské. Když ji před ni barman postavil, vypila ji jediným douškem až do dna. S rozkoší vnímala, jak jí ohnivá tekutina odplavuje všechny sentimentální nesmysly z hlavy.

Najednou ucítila, že někdo stojí těsně za jejími zády, a znatelně se zachvěla.

„Tak tady se schováváš.“

Aniž by se otočila, mlčky přisunula prázdnou skleničku k barmanovi. Kim alkohol nesnášela – a už vůbec by si neobjednala whisky. Tuhle skutečnost Alexander určitě ví. Nasadila co nejmilejší výraz a teprve potom se otočila. Když ho uviděla, zacloumalo to s ní víc než vypitá sklenička. „Spíš se tu dávám dohromady,“ odpověděla zaškrčeným hlasem.

Přitáhl si ji blíž k sobě a zkoumavě se jí zahleděl do tváře. Vzápětí pokrčil čelo. „Ty sis dávala něco k pití?“

Podařilo se jí potlačit další zaklení, místo toho se rychle kousla do tváře. Vzápětí zavrtěla zamítavě hlavou.

Jeho pochybnosti mezi nimi zůstaly viset jako ledová zástěna. „Jen jsem zapíjela aspirin, který jsem si vzala proti bolení hlavy. Je to čím dál horší.“ Teď

naštěstí nelhala. V hlavě jí začalo tepat, jako kdyby strávila včerejší noc na koncertě Metalliky.

Čelo se mu rozjasnilo a oči mu ztmavly soucitem. „Aspoň nebude nikomu divné, když odtud zmizíme trochu dřív. Ostatně je to naše svatební noc.“

Nejistě mu pohlédla do očí, když prstem kopíroval krajkový okraj jejího živůtku.

„Už se nemůžu dočkat, až z tebe strhnu ty šaty.“

Přes záda jí přeběhlo zachvění, které vyslalo jiskřičky touhy do každého zákoutí jejího těla. Sklonila nenápadně hlavu a snažila se popadnout dech. Blízkost jeho svalnatého těla ještě umocňovala její rozechvění. Napětí v podbřišku rostlo s každou vteřinou. *Kde ta Kim kčertu je?* Už s ním nechce být ani o minutu navíc, ne s tělem, které reaguje na jeho přítomnost jak smyslů a zábran zbavené.

Nějakým záhadným způsobem se jí podařilo udržet zdání klidu a vyrovnanosti, když se s úsměvem zapojila do hovoru s hosty a s úsměvem naslouchala, jak to Kim s Alexanderem sluší a jak hvězdou budoucnost mají před sebou. Snažila se tvářit, jako že se se všemi zná, a pokud jim přišlo zvláštní, že je nezvykle zamlklá, doufala, že to přičtou jejímu vzrušení z dnešního významného dne.

Musela se kousat zevnitř do tváře, když slyšela otcovy chvalo zpěvy na to, jak je Kim úspěšná... Kdyby jen věděl...

Jen s největším sebezapřením přežila mučivý tanec s Alexanderem. Při každé pomalé otočce se k ní tiskl ještě víc a ona vnímala jeho sílu i jemnou kořeněnou vůni. Svaly ji bolely od toho, jak je měla celou dobu křečovitě zaťaté. Na nohou jí držela jen vidina toho, jak se večer naloží do obrovské vany.

Ve chvíli, kdy se s úlevou vyvlékla z Alexandrovovy náruče, vyhlásil kapelník skupiny, která jim hrála k tanci, sólo pro nevěstu a jejího otce.

Jen to ne!

Olivia zůstala stát jak solný sloup a z tváře se jí vytratila veškerá barva. Zmocnila se jí panická hrůza, a když otec vykročil směrem k ní s triumfálním úsměvem na své přitažlivé tváři, málem přestala dýchat. Prototyp milujícího rodiče sebejistě kráčejícího k oblíbené dceři.

Tohle nedokáže. Nemůže s ním tančit, aniž by celý podvod vyšel najevo. Zachvěla se a v duchu se přetvřela do těla nemotorné patnáctileté dívky, kterou nutili v den jejích narozenin tančit s otcem. *Narovnej se a dívej se mi do očí.* Ještě teď jí v uších znělo jeho uštěpačné zasyčení, když mu omylem šlápla na nohu, téměř fyzicky cítila, jak jí bolestivě tiskl ramena, až se bála, aby se pod tlakem jeho prstů nerozsypala na tisíce kousků.

Čím víc kritiky od něj slyšela, tím víc chyb se dopouštěla. Zřejmě by se docela zhroutila, kdyby tenkrát nezasáhla Kim, nevystřídala ji a neuklidnila rozčileného otce svou dokonalostí. *Tak to bylo pokaždé.* Kim to dělala proto, aby odvrátila otcovu pozornost od své sestry. Liv to věděla. Jenže ve srovnání se svou dokonalou sestrou bylo každé Oliviino selhání ještě křiklavější.

Bolavé vzpomínky zalily její nitro jako kyselina a rozpustily ochranné brnění, které si za léta vybudovala. Znovu otevřely rány, o kterých si myslela, že jsou dávno zacelené. Zalapala vyděšeně po dechu. Nemluvila s otcem celých šest let, nemůže s ním mluvit ani teď! Během jediného zlomku vteřiny by ji poznal. Spustil by určitě pekelný kravál, aby se celý svět okamžitě dozvěděl, že Olivia Stantonová zase něco nenapravitelně zničila – tentokrát štěstí vlastní sestry.

Srdce se jí sevřelo bolestí, která ji připravila o dech. Přála si, aby mu dokázala pohlédnout do očí a neuhnout pohledem, když v nich uvidí záblesk zklamání.

Jenže to je nad její síly. Není prostě dost dobrá – a ani nikdy nebude. Chvějícíma se rukama si přejela přes čelo a vrávoravě zamířila k východu. „Strašně mě bolí hlava. Omluv mě prosím u otce,“ hlesla směrem k Alexanderovi.

Cítila, jak se jí do zad zabodávají tázavé pohledy, nedokázala se však ohlédnout. Jediné, co teď potřebovala, bylo co nejrychleji odtud zmizet.

Alexander znehybněl se sklenkou šampaňského v ruce a mlčky sledoval, jak za Kim zaklaply dveře. Byla bledá a tvářila se vyděšeně, její trhané pohyby měly daleko k obvyklé eleganci. Dokonce se mu zdálo, jako kdyby na vysokých podpatcích vrávorala. Pochybnosti, které ho celý večer nahlodávaly, najednou získaly křišťálově jasné obrysy. Tváří v tvář té nezvratné skutečnosti se rozechvěl šokem.

Žena, která právě utekla z tanečního sálu, nebyl nikdo jiný než Olivia Stantonová, ztělesnění všeho, co odjakživa nenáviděl – sobeckosti, egocentrismu a impulzivního chování budícího pohoršení. Pohroma pro každou společnost.

Kim by při pohledu na svého otce nikdy neutekla. Tohle musela být jediné Olivia. Ostatně spory mezi ní a Jeremiahem Stantonem opakovaně zaplňovaly titulky bulvárních plátků.

Cítil, jak se ho zmocňuje neovladatelný vztek.

Proč se vyměnily? A kdy k tomu vůbec došlo?

Odpověď na něj dolehla s ohromující průzračností. Navlékl snubní prsten na prst Olivie! Všechno, na čem celý život pracoval, teď vložil do rukou téhle nanicovavé holky, která v sobě nemá ani kousek zodpovědnosti.

Šumění bublinek šampaňského, které svíral v ruce, ho vrátilo zpět do reality. Aniž by si všímal Jeremiahova znepokojeného pohledu, otočil se na podpatku a zamířil k východu.

Šel rovnou k apartmá, do něhož se Kim nastěhovala, když za ním před týdnem přijela. Jeho kroky byly na to, jaký vztek s ním zmítal, až podivně pomalé.

Jedna věc věděl jistě. Olivia bude litovat dne, kdy mu se svou nehoráznou sobeckostí a ničemností vstoupila do života.

DRUHÁ KAPITOLA

Když ji nenašel v pokoji, vyšel na terasu. V dálce, v ostrém kontrastu k temnému oceánu, se mihla bílá silueta.

S bušícím srdcem seběhl po dřevěných schodech. Oblázkový chodník byl působivě osvětlen lucernami, on však nebyl schopen vnímat nic jiného než svůj vztek. Pořád mu nešlo na rozum, jak se něco takového mohlo stát. Stezka ho dovedla až k panenské pláži. K jeho soukromému útočišti jen kousek za honosným sídlem.

Zůstal nehybně stát, zatímco srdce mu dál divoce bušilo v hrudi. Když jeho oči přivykly tmě, zahlédl na okamžik v temných vlnách alabastrově bílou pokožku nahého ramene. Olivia byla daleko od břehu a dokonce i v bledém svitu měsíce bylo patrné, jak bojuje s divokými vlnami.

Svatební šaty i střevíce ležely v kupě na písku. I v omezeném světle rozeznal trhlinu na krajkovém živůtku, důkaz, s jakým spěchem ze sebe šaty strhávala. Diamantový náhrdelník, který nechal zhotovit na zakázku jako svatební dar pro Kim, se třpytil na vrchu kupičky.

Rozhlédl se po pláži. V obou směrech se táhlo opuštěné písčité pobřeží. Nemohl se zde zdržovat nikdo kromě členů bezpečnostní služby, kteří střežili hranice jeho pozemku. Mohla by utonout a nikdo by se to ani nedozvěděl.

Sevřel obě ruce v pěst. Kim bezpochyby někde napravuje nějaký nový průšvih, který její sestra způsobila, zatímco Olivia se tu v klidu potlouká po pláži a vůbec si nedělá hlavu z toho, co napáchala. Jenže tentokrát si za objekt svých hříček vybrala špatného člověka.

Usadil se na rozkládací lehátko. Vztek už měl pod kontrolou, nahradilo ho něco mnohem záludnějšího. Co kdyby si vyzkoušel, jak daleko hodlá Olivia ve svém ďábelském plánu dojít?

Olivia lapala po dechu. Ráda by zůstala ve vodě co nejdéle, ale ramena a ruce jí znatelně tuhly. Nikdy nebyla kdovíjak dobrou plavkyní, chladná voda jí však pomáhala alespoň trochu zmírnit úzkost, která ji svazovala a dusila. S odhodlaným sténáním prorážela temné vlny zběsilým tempem. Ruce jí umdlávaly, jako kdyby na nich měla olovené činky, a stehna jí trnula námahou. Když doplávala zpátky na písčitou pláž, nemohla chvíli vůbec popadnout dech a nohy se jí podlamovaly. Zůstala ležet na břiše. Písek se jí lepil k vlhké pokožce i do vlasů.

Otci se nikdy nedokázala postavit, útěk byl pro ni jediným východiskem. Teď si ještě bude muset nějak poradit s Alexanderem. *Jestli se ale Kim nevrátí co nejdřív...*

„Ty jsi nahá?“ prořízl ticho ochraptělý hlas.

Pomalu zvedla hlavu ve směru, odkud se hlas ozval. Na lehátko ani ne dvacet centimetrů od její hlavy se rozvaloval Alexander, s rukama složenýma ležérně za hlavou. Oči, kterými si ji prohlížel, se mu zvláštním způsobem leskly. Bez saka a s rozepnutým límečkem sněhobílé košile už nepůsobil jako chladnokrevný obchodník. Spíš z něj teď vyzařovalo až rošťácké nebezpečí.

Olivia ztěžka polkla. Jako nejlákavější se jí zdála

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Svatební cesta do Paříže.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.